

इत्थं मित्रीकृतः शत्रुर, न च भर्ता अन्यथा त्वयि,
 वसन्तकोक्तिरू इत्य् अस्याः सखी इव विदधे धृतिं । 69
 अथ आसन्नविवाहायाः पद्मावत्या मनस्विनी
 अज्ञानमालातिलकौ दिव्यौ भूयश् चकार सा । 70
 ततो वत्सेश्वरस् तत्र संप्राप्ति सप्तमे ऽहनि
 ससैन्यो मन्त्रिभिः सार्धं परिणितुं क्लृप्त आययौ । 71
 मनसा अपि तदुद्योगं विरही स कथं स्पृशेत्,
 देवीं लभेयं ताम् एवम् इत्य् आशा न भवेद् यदि । 72
 प्रत्युद्ययौ च तं सद्यः सानन्दो मगधेश्वरः
 प्रजानित्रीत्सवं चन्द्रम् उदयस्थम् इव अम्बुधिः । 73
 विवेश अथ स वत्सेशो मगधाधिपतिः पुरं
 समन्तात् पौरलोकस्य मानसं च महोत्सवः । 74
 विरहक्षामवपुषं मनःसम्प्लोदयिनिं
 ददृशुस् तत्र नार्यस् तं रतिहीनम् इव स्मरं । 75
 प्रविश्य मगधेशस्य वत्सेशो ऽप्य् अथ मन्दिरं
 सनायं पतिवत्नीभिः कौतुकागारम् आययौ । 76
 तत्र पद्मावतीम् अन्तरू ददर्श कृतकौतुकां
 स राजा पूर्णवत्केन्दुजितपूर्णेन्दुमण्डलां । 77
 तस्याश् च मालातिलकौ दिव्याव् आलोक्य तौ निजौ,
 एतौ कुतो ऽस्या इत्य् एवं विमर्श स भूपतिः । 78